

OLASZ NYELVI ÉS MŰVÉSZETTÖRTÉNETI KURZUS TOSZKÁNÁBAN
FIRENZE, 2018. JÚLIUS 2-13.
Bödör Zoltán

Az utóbbi években egyre jobban elmélyedtem az olasz nyelvben és kultúrában, és a sikeres B2-es írásbeli vizsgám után a felsőfokú nyelvvizsga megszerzését tűztem ki célul. Így az Erasmus+ tanártovábbképzés lehetőségeinek feltérképezése után, bár középiskolai angol nyelvtanár vagyok, olaszországi kurzusokat választottam.

A *Scuola Leonardo da Vinci* iskola széles tematikájú továbbképzéseket és tanfolyamokat szervez négy olaszországi központban (Firenze, Siena, Róma, Milánó). Fő profiljuk a nyelvtanítás, de egyetemi előkészítőktől kezdve, országismereti kurzusokon át a tanár továbbképzésig sok mindent lehet választani a tanulni vágyóknak.

Én két párhuzamos kurzusra jelentkeztem: olasz intenzív nyelvtanfolyamra, illetve művészettörténeti stúdiumokat folytattam két hétig.

A nyelvi továbbképzés szintfelméréssel kezdődött és a legmagasabb szintű csoportba (*superiore*) kerültem. Naponta 2x2 óránk volt délelőtt, összesen tehát 40 óras volt az a nyelvtanfolyam, amit elvégeztem.

A művészettörténet órák nem tanórai keretek között folytak, hanem mindig gyakorlati foglalkozások voltak: múzeumokat, templomokat, gyűjteményeket kerestünk fel, egy művészettörténész szakmai irányításával.

Mindkét tanfolyam színvonalas volt, és ez nemcsak a tanításra, a tananyagra, hanem a szervezés minőségére is vonatkozik. Már az előkészítés és jelentkezés során tapasztaltam a rugalmasságot és segítőkészséget. Helyben pedig egy rutinos és összeszokott csapat oldotta meg gördülékenyen a több száz hallgató tanítását, felkészítését.

A nyelvi csoport teljesen nemzetközi társaság volt: spanyol, mexikói, amerikai, svájci és kínai tanuló társaim voltak, ezen felül számos más nációból származó emberekkel is megismerkedhet egy hallgató, hiszen az iskola bőségesen szervez fakultatív programokat is pl. kirándulások, gasztronómiai est, városi körbevezetések. A tanárok mindannyian olaszok voltak.

A haladó olasz csoportban az órák tematikája annyiban volt rugalmas, hogy alkalmazkodott a tanulói igényekhez. Ez azt jelentette, hogy azokat a nyelvtani részeket kiemelten tanultuk, amely a többségnek ismeretlen volt vagy újbóli áttekintést igényelt.

A nyelvtani témakörök feldolgozásán túl, újságcikkeket, irodalmi szemelvényeket olvastunk. Tanárunk jól egyensúlyozott a nyelvtani témakörök tanítása és a kommunikatív gyakorlatok között, élvezetesebbek voltak az órái. A társalgási gyakorlatok során adott témánál az országainkban jellemző szokásokat, tendenciákat is érintettük, ami érdekesnek bizonyult, hiszen a csoportban hatféle nemzetet képviseltünk.

Kötelezően kellett tartani mindnyájunknak tetszőleges hosszúságú prezentációt választott témában. Én a *Chianti*-ről beszéltem, részben összevetve a Tokaji Aszúval, mint jellegzetes és világhírű nemzeti italokat.

A művészettörténeti foglalkozások mindkét héten három nap délutánján folytak (kedd-csütörtök), nagyjából háromórás programok voltak. Így összesen 18 óras tanfolyamnak tekinthető.

A következő helyeket kerestük fel, művészettörténet tanárunk vezetésével: Museo del Bargello, Uffizi, Brancacci kápolna, San Lorenzo templom, Accademia di Belle Arti és a San Marco templom. A kötelező programok mellett egyénileg is felfedeztem magamnak a várost, illetve kirándultam Pisa-ba és San Gimignano-ba.

Nem mellékesen, tanárunk rendkívül felkészült és motivált volt, csodálatos kincseket mutatott nekünk, értő leírással, feltárva a történelmi háttérrel és az egyéni művészi utakat is.

Maradandó élmény volt a Toszkánában töltött két hét, és bár a kétféle képzés együtt tömény és időigényes volt, mégsem megterhelőnek, hanem sokkal inkább tartalmasnak és izgalmasnak éreztem az egész Erasmus+-képzést.

